

Samtidig forekommer der præmiekonkurrencer mv. med beskedne præmier, hvis attraktion snarere er selve konkurrencen end gevinstchancen. Det gælder fx. sådanne kryds- og tværsopgaver, skakopgaver osv. med lodtrækning blandt de rigtige løsninger om beskedne gevinster, som hører til det traditionelle underholdningsstof i dag- og ugeblade. For at have et klart kriterium foreslås det, at reglen ikke skal gælde, såfremt gevinstens værdi ikke overstiger et af industri- og samordningsministeren fastsat beløb. Gennem denne bestemmelse kan der sættes de fornødne grænser både for den enkelte gevinsts størrelse og den samlede gevinstsum. Beløbet kan differentieres efter produkttype og målgruppe, fx. således at der gælder særligt lave grænser i forbindelse med salg af dagliglivets fornødenheder og salg af produkter, der navnlig retter sig mod børn. Det forudsættes, at der i alle tilfælde er tale om beskedne beløb, og det forudsættes, at beløbsgrænserne mv. fastsættes efter forhandling med vedkommende erhvervs- og forbrugerorganisationer.

De forskellige former for konkurrencer og spil med gevinstfordeling, som afholdes i TV i dag, vil efter forslaget være tilladt. Det forhold, at man betaler licens for TV-udsendelser, medfører således ikke, at forholdet kan karakteriseres som købsbetinget efter § 9, stk. 1.

For at undgå konkurrenceforvridning mellem de elektroniske medier og dag- og ugebladene foreslås derfor opretholdt en bestemmelse svarende til den gældende lovs § 8, stk. 2. Der er i øvrigt ikke herved tilsigtet nogen ændring i forhold til den gældende retstilstand for så vidt angår dag- og ugebladene.

Det bemærkes, at selv om en konkurrence ikke er ulovlig efter forslagets § 9, kan den være i strid med §§ 1 eller 2, fx. ved vildledende præsentation af konkurrencevilkårene, gevinstchancen osv. eller utilbørlig udnyttelse af fx. børns manglende indsigt. Det forudsættes, at der efter behov udarbejdes retningslinier herom.

Den gældende lovs § 8, stk. 3, er ikke medtaget. Den er ikke nødvendig som følge af lex specialis-princippet.

Til § 10

Som § 9 i gældende lov.

Til § 11

Som § 10 i gældende lov.

Til § 12

Som § 12 i gældende lov.

Til § 12a

Som § 12a i gældende lov. Bestemmelsen skal overføres til lov om produktsikkerhed, jf. Betænkning nr. 1256 om produktsikkerhed, forslagets § 29, stk. 2. Samtidig med lovforslagets vedtagelse vil bestemmelsen blive ophævet i markedsføringsloven.

Til § 12b

Som § 12b i gældende lov. Se i øvrigt bemærkningerne til § 12a.

Til § 13

§ 13, stk. 1, 1. pkt., svarer til den gældende lovs § 14. § 13, stk. 1, 2. pkt., litra 1, giver mulighed for at understøtte et forbud med påbud på samme måde som den gældende lovs § 16, stk. 4. Bestemmelsen vil bl.a. kunne danne grundlag for en pligt for en erhvervsdrivende til at undersøge hvilke af den pågældendes kunder, der er berørt af en lovstridig markedsføring, fx. et urimeligt kontraktvilkår og underrette disse om, at vilkåret ikke kan håndhæves.

Bestemmelsen i § 13, stk. 1, 2. pkt., litra 2, er ny. Den giver mulighed for i tilfælde, hvor det må anses nødvendigt for at sikre genoprettelse af status quo, at give de i så henseende nødvendige påbud. Ligesom efter EF-direktivet om vildledende reklame kan der således gives påbud om gennem berigtigende reklame at fjerne eftervirkningerne af en vildledende reklame. Endvidere kan produkter forlanges tilbagekaldt, efterligninger tilintetgjort, ulovligt opkrævede beløb tilbagebetalt osv., ligesom erhvervsdrivende kan pålægges at give berigtigende meddelelser, ikke blot ved annoncering men tillige ved fremsendelse af meddelelser til kunder mv. I det hele er der ingen anden begrænsning med hensyn til, hvilke påbud, der kan komme på tale, end den, at påbudet skal være nødvendigt til sikring af genoprettelse af status quo. Et påbud skal dog stå i rimeligt forhold til forseelsen, ligesom påbud skal respektere retsordenens almindelige regler. Det kan fx. ikke påbydes at tilintetgøre ulovlige efterligninger, hvis produktet er erhvervet af en, der er i god tro. Erhvervsdrivende kan efter gældende ret forbydes fremtidigt at påberåbe sig urimelige kontraktvilkår i allerede indgåede kontrakter. Dette følger af bestemmelsen i 1. pkt. Bestemmelsen i 2. pkt., litra 2, giver derudover muligheder for fx. påbud om tilbagebetaling af allerede opkrævede beløb.

Hvis en erhvervsdrivende hos kunder opkræver beløb, som ikke baserer sig på et civilretligt krav – enten fordi de pågældende aftaler ikke indeholder hjemmel til at opkræve beløbene, eller fordi vilkår